

Nr 344.

Av herr Persson i Landafors m. fl., *angående utredning om vad som är att anse såsom existensminimum.*

De lägre inkomsttagarna i landet hava under de senaste åren särskilt hårt drabbats av beskattningen. Såväl den direkta som den indirekta beskattningen är synnerligen kännbar å inkomster, som icke äro högre än att de motsvara kostnaderna för en enkel nödvändig levnadsstandard. Dessa inkomsttagare hava helt enkelt icke några pengar att betala påförda skatter, och resultatet måste helt naturligt bli att de komma på restlängd. Dessa skatterestantier pressas sedan genom införsel i lön ut ur en i fortsättningen lika låg årsinkomst. Här åsyftas i första hand de hundratusentals säsongarbetarna: skogs-, flottnings- och grovarbetarna, arbetare vid sågverk och massafabriker, där under långa perioder av året driftstopp förekomma, m. fl. Militärinkallelserna hava medfört svåra ekonomiska rubbningar för de inkallade, och skatterna hava icke kunnat betalas. Sedan skatt uttagits genom införsel i lön, få dessa inkomstagare uppbära endast två tredjedelar eller i bästa fall tre fjärdedelar av sin tillfälliga lön, och härvid sker en systematisk utarmning och en orimlig försämring av levnadsstandarden.

Årsinkomst av arbete, rörelse eller pension, vilken är så låg att den endast kan täcka kostnaderna för en ur hälsosynpunkt tillfredsställande levnadsstandard, bör skäligen vara fri från den direkta beskattningen samt vara skyddad mot införsel i lön.

Det är av behovet påkallat och nödvändigt att få fastställt vad som i skattehänseende är att anse som skäligt existensminimum. Vi ansluta oss därför till det yrkande, som bland andra ställts av kommissionen för ekonomisk efterkrigsplanering i dess utredningar, del VII (SOU 1944: 57) sid. 133, "att Eders Kungl. Maj:t ville föranstalta om en ingående utredning avseende minimikostnaderna för en ur hälsosynpunkt tillfredsställande levnadsstandard och att resultaten av en sådan utredning måtte beaktas vid den mera definitiva organisation av socialpolitiken, som nu håller på att förberedas".

Denna av kommissionen föreslagna utredning avser fastställandet av vad som skall vara att anse som existensminimum för dem, som äro i behov av socialvård. Vi anse, att resultatet av en sådan utredning därjämte bör läggas till grund för bestämmandet av de beskattningsfria beloppens storlek och för fastställandet av ett mot införsel i lön skyddat existensminimum.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om skyndsamt utredning för fastställande av vad som skall vara att anse såsom existensminimum samt

att Kungl. Maj:t därefter framlägger proposition för riksdagen med förslag till sådana ändringar i fattigvårdslagen, lagen om kommunala pensionstillskott, skattelagarna och indrivningsförordningen, som äro behöfliga för att tillförsäkra varje medborgare ett existensminimum.

Stockholm i januari 1945.

O. F. Persson.

Gösta Kempe.

Set Persson.

Gunnar Dahlgren.
